

NOTAT

EVALUERING AF PLADS TIL ALLE

NOTAT

EVALUERING AF PLADS TIL ALLE

Udarbejdet af Als Research
for Red Barnet

Forfattet af: Bjarke Følner og Mia Kathrine Jensen

København 2024

Als Research ApS
Ny Vestergade 1, 2.
1471 København K
www.alsresearch.dk

INDHOLD

1	INDLEDNING	1
2	KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER	2
3	RESULTATMÅL OG SUCCESKRITERIER	5
4	OPLEVET UDBYTTE FOR BØRNENE	10
5	FREMADRETTET LÆRING	15
	BILAG 1 DATAGRUNDLAG	23

1 INDLEDNING

Dette notat opsummerer de vigtigste resultater af Als Researchs eksterne evaluering af Red Barnets projekt *Plads til Alle*.

Notatet indledes med et opsamlende konklusions- og anbefalingsafsnit.

Herefter følger uddybende afsnit om henholdsvis projektets resultater i relation til de opstillede mål samt de vigtigste resultater i relation til belysningen af indsatsens virkning og det oplevede udbytte for de deltagende børn.

Afslutningsvis fokuserer notatet på den læring, der kan tages med videre fra de udfordringer og potentialer, som evalueringen af projektet har identificeret. Fokus er her særligt lagt på det læringsmæssige potentiale i relation til Red Barnets fremadrettede arbejde med at skabe brobygning for børn i udsatte positioner til positive fritidsfællesskaber.

Som bilag til notatet er vedlagt en oversigt over evalueringens datagrundlag.

Als Research vil gerne sige tak til alle de børn, forældre, følgevenner, aktivitetsledere og kommunale fagpersoner m.fl. som har bidraget til evalueringen ved at deltage i interview, spørgeskemaundersøgelser og/eller i cases. Også tak til Red Barnet for godt samarbejde i forbindelse med evalueringen.

Ansvar for evalueringens analyser og konklusioner påhviler alene Als Research.

På vegne af Als Research

Bjarke Følner
Chefkonsulent og partner

2 KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

Overordnet peger evalueringen på, at konceptet for Plads til Alle er velfungerende, når en række forhold er til stede, herunder at der er skabt et godt og forventningsafstemt match mellem barn/familie og den frivillige samt etableret en god organisering omkring den lokale forankring med tilstrækkelig sekretariatsunderstøttelse. Er disse forhold ikke til stede, kan det være en svær indsats at drive.

KONKLUSIONER I RELATION TIL RESULTATMÅL OG SUCCESKRITERIER

- Plads til Alle-indsatsen er lykkedes med at indfri målsætningerne om:
  - at udvikle og implementere værktøjer til de frivillige ift. at understøtte modtagelse og inklusion i foreningslivet
  - at udvikle og implementere redskaber til at facilitere forældreinvolvering
  - at 70 % af følgevennerne føler sig rustet til at understøtte en god og inkluderende modtagelse af målgruppen i foreningslivet
  - at 80 % af følgevennerne føler sig klædt på til opgaven
  - at 70 % af de deltagende børn og unge er fastholdt i en fritidsaktivitet efter afslutning af et Plads til Alle forløb.
- Plads til Alle-indsatsen er ikke nået i mål i forhold til at indfri målsætningerne om:
  - at mindst 1.200 børn får adgang til og bliver inkluderet i positive fritidsfællesskaber
  - at 500 frivillige er involveret i indsatsen i løbet af projektperioden
  - at udvikle og teste tilpassede metoder til involvering af nye målgrupper i relevante partnerskabskommuner

Evalueringsens data gør det ikke muligt at vurdere målopnåelsen ift. målet om, at mindst 70 % af forældrene oplever, at de er bedre rustet til at støtte deres barn i et aktivt fritidsliv.

Læs mere om indsatsens resultater i relation til de opstillede resultatomål og succeskriterier i afsnit 3.

KONKLUSIONER I RELATION TIL OPLEVET UDBYTTÉ FOR BØRNENE

- For en betydelig del af de interviewede børns vedkommende er det lykkedes "at give udsatte børn og unge oplevelser med nye relationer med jævnaldrende" og med "at facilitere positiv voksenstøtte og kontakt". Ligeledes er det lykkedes "at give flere udsatte børn et aktivt fritidsliv".

- De interviewede børn er generelt glade for at gå til de fritidsaktiviteter, som der er skabt bro til i Plads til Alle.
- Der er positive indikationer på, at indsatsen for en betydelig del af de deltagende børns vedkommende har været en positiv faktor i relation til deres trivsel.
- 41 % af følgevennerne oplever, at deres følgebørn "i meget høj" eller "i høj grad" har fået styrket deres trivsel gennem deltagelse i fritidsaktiviteten. 24 % svarer "i nogen grad".
- 26 % af følgevennerne oplever, at deres følgebørn "i meget høj grad" eller "i høj grad" er blevet en del af fællesskabet i fritidsaktiviteten. 17 % svarer "i nogen grad".

Læs mere om det oplevede udbytte for børnene i afsnit 4.

FREMADRETTET LÆRING - UDFORDRINGER OG POTENTIALER

Evalueringen har særligt identificeret de følgende udfordringer i Plads til Alle-indsatsen, som er relevante at holde sig for øje ifm. igangsætning af fremtidige brobygningsindsatser:

- Projektets meget ambitiøse og høje kvantitative måltal har været vanskelige at indfri og har påvirket projektets muligheder for at fokusere på kvalitetssikring og -udvikling. I relation til fremadrettede brobygningsindsatser er evaluators vurdering, at det kan være mere hensigtsmæssigt at prioritere kvalitet, opfølgning og understøttelse frem for projektvolumen f.eks. i relation til antal forløb.
- Det har været vanskeligt at rekruttere og fastholde frivillige og særligt i den centrale rolle som aktivitetsleder. Til fremtidige brobygningsindsatser bør det overvejes, om en sådan rolle mere fordelagtigt kan varetages af lønnede medarbejdere, og/eller om der alternativt bør medtænkes en større grad af sekretariatsunderstøttelse fra start.
- Data indikerer, at det er få steder, hvor det er lykkedes at forankre Plads til Alle i lokalforeningen, og med få undtagelser har repræsentanter for lokalforeningen oftest ikke en aktiv rolle i driften af projektet.
- Erfaringerne fra Plads til Alle-indsatsen peger på, at det i relation til fremadrettede brobygningsindsatser kan være hensigtsmæssigt at arbejde med et styrket fokus på procedurer for screening, henvisning og matchning af børn og frivillige.

Evalueringen har særligt identificeret de følgende potentialer:

- Evalueringsens data indikerer, at forskellige forhold og faktorer kan have betydning for sandsynligheden for vellykkede forløb. Det er f.eks. forventningsafstemning med familierne, hvad angår forløbets varighed og indhold, familiens udfordringer/ressourcer i relation til at kunne følge barnet fremadrettet eller barnets alder i forhold til at kunne gå selv, matchet mellem frivillig og familie/barn mv. I relation til at udvikle en god model for screening, matchning og henvisning kan der bl.a. hentes inspiration fra den model, som Københavns Kommune har anvendt i Plads til Alle (se afsnit 5.2).
- Evalueringsens data indeholder eksempler på flere vellykkede forløb i minoritetsetniske familier, hvor barriererne for barnets deltagelse i en fritidsaktivitet typisk har haft karakter af sproglige barrierer og/eller manglende forhåndskendskab til fritids- og foreningslivet. Fremtidige brobygningsindsatser kan derfor med fordel have øje for det potentiale, der ligger i at medtænke den minoritetsetniske målgruppe som en særligt relevant delmålgruppe for denne indsatsstype. Udvikling af informationsmaterialer på flere sprog og øget brug af tolk vil f.eks. være oplagte idéer.
- Det organisatoriske setup i Plads til Alle-indsatsen har været mere sårbart i nogle kommuner, end i andre. Red Barnet kan i relation til fremadrettede brobygningsindsatser derfor overveje, om der evt. bør udvikles forskellige modeller for det organisatoriske setup i kommuner med forskellige ressourcer/størrelser og/eller i relation til lokalforeninger med forskellige grader af forudsætninger for at bidrage til indsatsen.
- Evalueringsens kvalitative data indikerer, at flere frivillige har en anden køns-, alders- og uddannelsesmæssig profil, end evaluator typisk har set i andre, lignende indsatser. Der er eksempelvis interviewet flere mandlige frivillige og flere mænd og kvinder i den erhvervsaktive alder med hjemmeboende børn, ligesom vi har interviewet flere informanter uden akademisk uddannelse. Dette potentiale er værd at medtænke også i relation til fremtidige brobygningsindsatser på området.

Læs mere om læringspotentialet i relation til fremtidige brobygningsindsatser i afsnit 5.

3 RESULTATMÅL OG SUCCESKRITERIER

3.1 RESULTATMÅL IFT. BØRN OG INVOLVERING AF MÅLGRUPPER

I relation til målgruppen af børn og unge, har der været opstillet følgende resultatmål og succeskriterier:

- *Minimum 1.200 børn og unge i 9 kommuner får adgang til og bliver inkluderet i positive fritidsfællesskaber*
- *Minimum 70 % af de deltagende børn og unge er fastholdt i en fritidsaktivitet efter afslutning af et Plads til Alle forløb*
- *Tilpassede metoder til involvering af nye målgrupper er udviklet og testes i relevante partnerskabskommuner*

Red Barnets opgørelser over antal forløb og deltagende børn viser, at det ikke er lykkedes at indfri målsætningen om, at mindst 1.200 børn får adgang til og bliver inkluderet i positive fritidsfællesskaber. Omvendt er det samlet set – og for alle år undtagen 2023 – lykkedes at indfri målsætningen om, at mindst 70 % er fastholdt i en fritidsaktivitet efter afslutningen af et Plads til Alle-forløb. Fastholdelsesgraden bestemmes ved, at der følges op på de forløb, hvor barnet var aktivt i en fritidsaktivitet ved afslutning af forløbet, ca. 3-4 måneder efter forløbet blev afsluttet. Tabellen viser indsatsens resultater i relation til de to målsætninger:

År	Afsluttede forløb	Gennemførte følge- og vejledningsforløb	Antal aktive børn ved afslutning af forløb ¹	Antal opfølgninger	Fastholdelse i % ved opfølgning
2020 (7 md.)	40	31	21	20	90 % (18 af 20)
2021	98	79	53	49	80 % (39 af 49)
2022	222	171	119	87	86 % (75 af 87)
2023	172	137	65	45	51 % (23 af 41)
I alt	532	418	258 (mål: 1200)	197	77 % (mål: 70 %)

Det skal bemærkes, at kategorien "gennemførte forløb" både omfatter forløb, hvor barnet er aktivt ved afslutningen af forløbet, samt en række forløb, der er blevet afsluttet undervejs af

¹ Vejledningsforløb tælles som aktive ved afslutning af forløb. I alt 26 børn/familier er blevet vejledt i projektperioden.

forskellige årsager, herunder "afsluttet efter indledende kontakt", "barn/familie er blevet vejledt" samt "forløb er blevet afbrudt".

I afsnit 5 fremhæves en række mulige årsager til indsatsens resultater i relation til antal forløb og fastholdelse samt overvejelser om den læring, som Red Barnet kan tage med videre.

Målet om at udvikle og teste metoder til involvering af nye målgrupper i relevante partnerskabskommuner er ikke nået. Red Barnet oplyser, at der ikke er arbejdet med dette "*grundet mangel på frivillige og lille volumen i mange kommuner*". I denne forbindelse er det værd at bemærke, at minoritetsetniske familier udgør en betydelig andel af familierne i Plads til Alle, og at det i lyset heraf kan siges, at behovet for at teste og udvikle metoder til *rekruttering* af denne del af målgruppen kan være mindre. Det er dog evaluators klare vurdering, at den markante tilstedeværelse af etniske minoritetsfamilier i indsatsen fordrer en fortsat opmærksomhed på at udvikle metoder og eventuelt nye materialer specifikt målrettet denne del af målgruppen.

3.2 RESULTATMÅL IFT. FRIVILLIGE

I relation til de frivillige har der været opstillet følgende resultatmål og succeskriterier:

- *Værktøjer til de frivillige ift. at understøtte den gode modtagelse og inklusion i foreningslivet er udviklet og udbredt til de frivillige*
- *Redskaber til at facilitere forældreinvolvering er udviklet og implementeret i alle 9 partnerskabskommuner*
- *500 frivillige er involveret i Plads til Alle i løbet af projektperioden*
- *Minimum 70 % af følgevennerne føler sig rustet til at understøtte en god og inkluderende modtagelse af målgruppen i foreningslivet*
- *Minimum 80 % af følgevennerne føler sig klædt på til opgaven som følgeven*

I relation til målsætningen om at udvikle værktøjer til de frivillige blev der indledningsvis i indsatsen udarbejdet en kort vejledning til, hvordan de frivillige kunne understøtte den gode modtagelse m.m. Vejledningen er efterfølgende blevet foldet yderligere ud og inkorporeret i den samlede håndbog til følgevenner. Resultatmålet vurderes derfor som indfriet.

Også når det gælder udvikling og implementering af redskaber til at facilitere forældreinvolvering, vurderes målet som indfriet. I første omgang udarbejdede Red Barnet en kort vejledning til, hvordan de frivillige kunne arbejde med forældreinddragelse. Efterfølgende har et styrket fokus på redskaber til forældreinddragelse ifølge Red Barnet ført

til: "at forældreinddragelse nu gennemsyrrer den måde, vi arbejder med følgeforsløb og vejleder de frivillige". Det øgede fokus afspejler sig også i den nye håndbog, hvor man vejledes i, hvordan forældreinddragelse konkret kan foregå i følgeforsløbets 3 faser (opstart, følgefase og udfasning).

På baggrund af de udleverede tal fra Red Barnet konkluderes det, at målsætningen for antallet af frivillige involveret i Plads til Alle i løbet af projektperioden ikke er nået. Som det fremgår af tabellen nedenfor, er der rekrutteret i alt 380 nye frivillige i projektperioden. Herforuden oplyser Red Barnet, at 32 frivillige, som er rekrutteret før projektperiodens opstart, har været aktive i projektperioden; tælles disse med, er det samlede antal frivillige tilknyttet Plads til Alle i projektperioden 412.

Samtidig kan det konstateres, at det oprindelige mål om, at i alt 500 frivillige tilsammen ville gennemføre mindst 1.200 følgeforsløb (dvs. i gennemsnit 2,4 forløb pr. tilknyttet frivillig), ikke er opnået.

År	Måltal (nye frivillige)	Nye frivillige	Frivillige tilknyttet indsatsen (opgjort pr. 1. juli i '21, '22 og '23)
2020	21	13	40
2021	33	211	141
2022	196	74	163
2023	250	82	95
I alt	500	380	.*

* I det der er tale om et øjebliksbillede opgjort én gang årligt, og at der ikke er tale om unikke frivillige, giver det ikke mening at opsummere antallet af frivillige tilknyttet indsatsen i alt i denne kolonne.

Både i 2022 og 2023 har evaluator gennemført en survey blandt de tilknyttede følgevenner og aktivitetsledere. Resultaterne af de to surveys indikerer, at Red Barnet både i 2022 og 2023 er lykkedes med at indfri målsætningen om, at mindst 70 % af følgevennerne føler sig rustet til at hjælpe målgruppen af børn ind i foreningslivet. I 2022 og 2023 svarede hhv. 81 % og 71 % af følgevennerne, at de "i meget høj grad" eller "i høj grad" følte sig rustet til at hjælpe deres følgebarn/følgebørn godt ind i foreningslivet, mens hhv. 15 % og 26 % svarede "i nogen grad".

Målsætningen om, at mindst 80 % af følgevennerne føler sig klædt på til opgaven, er enten helt indfriet eller tæt på at være indfriet – alt efter hvordan man fortolker svaret "i nogen grad". I 2022 og 2023 svarede henholdsvis 71 % og 77 % af følgevennerne, at de "i meget høj grad" eller "i høj grad" følte sig klædt på til opgaven, mens henholdsvis 24 % og 19 % svarede "i nogen grad". Samlet set angav næsten alle i de to surveys (95 - 96 %) således, at de enten "i meget høj grad", "i høj grad" eller "i nogen grad" følte sig klædt på til opgaven som følgeven.

3.3 RESULTATMÅL IFT. FORÆLDRE

I relation til forældrene har der været opstillet følgende resultatmål:

- *Minimum 70 % af forældrene oplever, at de er bedre rustet til at støtte deres barn i et aktivt fritidsliv*

Da evalueringens datagrundlag i relation til forældrene er baseret på kvalitative interview, er det ikke muligt at fastslå, om det ovenstående kvantitative resultatmål er opnået.

Baseret på de gennemførte interview tegner der sig et billede af, at det primært er forældre med manglende forhåndskendskab til praksis, muligheder og forventninger til forældre i forenings- og fritidslivet, som er blevet bedre rustet til at støtte deres barn i et aktivt fritidsliv gennem projektet. Det gælder eksempelvis en række af de etniske minoritetsforældre, som er interviewet i forbindelse med evalueringen.

For flere i denne del af målgruppen er den primære barriere at få kendskab til hvilke muligheder, der er for fritidsaktiviteter, at få barnet tilmeldt en aktivitet og eventuelt søgt kontingentstøtte, hvorefter forældrene ofte selv kan følge barnet til og fra aktiviteten. Når begge forældre arbejder, kan det dog også være vanskeligt at følge og hente barnet, og her kan barnets deltagelse i fritidsaktiviteter forudsætte, at barnet er gammel nok til selv at kunne transportere sig til og fra aktiviteten, når følgeforsløbet ophører.

"I begyndelsen kørte han [den frivillige, red.] hende i bil, fordi behovet var at få hende i gang med aktiviteten, men så blev målet at få hende i gang med at kunne komme derhen selv. Så derfor cyklede han med hende, så hun kunne lære vejen at kende (...), fordi vi talte om, at han ikke ville være frivillig [hos os, red.] for evigt. Vi forstod, at vi skulle være en del af processen. Især når det kom dertil, hvor [min datter, red.] skal selv tage ejerskab over aktiviteterne. Jeg kører hende også, når mit arbejdsskema tillader, og ser hende spille." - far til barn/ung (oversat fra engelsk)

Omvendt indikerer interviewmaterialet også, at forældre med sværere udfordringer af anden karakter, herunder f.eks. sociale, sygdomsrelaterede eller psykiske udfordringer, kun i begrænset omfang er blevet bedre rustede til at støtte deres barn i et aktivt fritidsliv gennem projektet. Evalueringens datamateriale indeholder således eksempler på forældre, som af forskellige årsager ikke har ressourcer til selv at følge barnet til en fritidsaktivitet, og hvor barnet endnu ikke er gammel nok til selv at transportere sig til og fra aktiviteten.

"Altså da de startede med at hjælpe, der var det jo også sådan, at 'Jamen, så kan han jo selv gå nu' eller 'Så kan I selv tage over', men jeg har ikke overskud til det med de kampe, jeg har i forvejen, så fritidsaktivitet er ikke min prioritet i det her." - mor til barn

I de mere komplekse følgeforsløb har det typisk også været sværere for følgevennerne at opnå en vellykket overdragelse af følgeopgaven til forældrene, hvilket kan resultere i følgeforsløb, der fortsætter længere tid, end hvad der er lagt op til, bl.a. fordi forældrene ikke har ressourcerne til at overtage ansvaret.

"Men nu har hun [den frivillige, red.] jo sagt, at hun gerne vil blive ved. Ja, hun har sagt, at så længe, at han har behov for det, så vil hun gerne være der." - mor til barn

I en af kommunerne, hvor det prioriteres at henvise børn fra familier med særligt svære udsathedsproblematikker, siger den kommunale samarbejdspartner f.eks. om forventningsafstemningen med familierne:

"Jeg synes mere, at det har været [svært, red.] senere, altså når det så har vist sig at være nu, 'nu er det nu'. Hvor det så er blevet, desværre kan man sige, en udfordring for den frivillige at få engageret den forælder, selv om vi har haft en oplevelse af - både inden vi henviser, men også de første møder, den frivillige har med familien - at det er blevet italesat og gjort klart: 'Det er altså en del af det her tilbud, det forventer vi af jer'. At så har det været svært i den overgang alligevel." - kommunal samarbejdspartner

Evalueringen peger således på, at der kan være betydelige forskelle på hvilke barrierer, der er i de enkelte familier, for forældrenes muligheder for at støtte børnene i et aktivt fritidsliv. Hos nogle handler det først og fremmest om manglende kendskab til fritids- og foreningslivet samt begrænsede danskundskaber og heraf følgende vanskeligheder ved at opsøge viden, tilmelde barnet en aktivitet mv. Med andre ord er der en gruppe, fortrinsvist etniske minoritetsfamilier, hvor barriererne hovedsageligt er af praktisk karakter, og hvor forældrene ofte med en relativ mindre frivilligindsats kan rustes til bedre at kunne støtte børnenes fritidsliv. Heroverfor ses det, at indsatsen også favner en anden målgruppe, hvor familierne har sværere, ofte psykosociale og nogle gange fysiske udfordringer, som ikke umiddelbart har udsigt til at ændre sig, og hvor følgeforsløbene oftere har været mere komplekse og nogle gange vanskelige. Der ses ligeledes eksempler på, at forløb er blevet afbrudt, fordi barnets udfordringer har været større end, hvad den frivillige har kunnet/skullet håndtere. Det er uklart, i hvilket omfang disse forældre oplever at være blevet bedre rustet til at støtte deres barn i et aktivt fritidsliv.

4 OPLEVET UDBYTTE FOR BØRNENE

Baseret på de gennemførte interview med børn tegner der sig et billede af, at børnene generelt er glade for at gå til de fritidsaktiviteter, som der er skabt bro til gennem Plads til Alle. I interviewene har vi forsøgt at få børnene til at uddybe årsagerne til, at de er glade for at gå til fritidsaktiviteterne, ligesom vi har spurgt ind til, hvilken betydning deres følgevener har haft.

Her er det kendetegnende, at de yngre børn i relativt begrænset omfang uddyber årsagerne til deres glæde, idet de typisk blot fremhæver overordnede positive indtryk, som *"det er sjovt"* eller *"jeg synes, fodbold er rigtig sjovt at gå til"* og *"jeg kan godt lide svømning"*. Heroverfor er der flere af de lidt ældre børn/unge – fra 13 år og op – der udtrykker sig mere nuanceret om deres udbytte af at deltage i aktiviteterne, som f.eks.:

"Fodbold interesserer mig rigtig meget. Jeg kan godt lide at være med til kampe. Jeg kan godt lide konkurrence... Det er rigtig sjovt at gå til fodbold, og det er en sport man skal afsted til, i stedet for bare at sidde derhjemme og kigge på telefonen. Så du kan bare gå ud og tage lidt frisk luft og spille fodbold. Det er sådan super med fodbold" – barn/ung, 17 år

"Jeg bliver meget glad, når jeg har været til fodbold. Jeg skifter omgivelser og er udenfor, og så bliver jeg mere frisk i hovedet og sådan noget." – barn/ung, 13 år (med tolk)

I en del af de vellykkede Plads til Alle-forløb har børnene ofte kun haft brug for hjælp i en kortere periode, idet følgevennen typisk kun har fulgt barnet nogle enkelte gange til fritidsaktiviteten, hvorefter barnet (eller den unge) enten selv har kunnet transportere sig frem og tilbage til fritidsaktiviteten eller er blevet fulgt af en forælder eller et andet familiemedlem. I disse tilfælde har barnet således ikke nødvendigvis nået at opbygge en nærmere relation til følgevennen, hvilket kan være en årsag til, at børnene kun i begrænset omfang selv sætter ord på følgevennens betydning. I stedet er det typisk de interviewede forældre, som fremhæver betydningen af følgevennen, herunder ikke mindst i relation til at hjælpe med det praktiske i starten, herunder f.eks. med at finde frem til en egnet fritidsaktivitet, med at få skabt kontakt til klubben/foreningen, med at få søgt kontingentstøtte, med at få overblik over mødetider osv. Her nogle eksempler på, hvad hhv. børn og forældre siger om følgevennen:

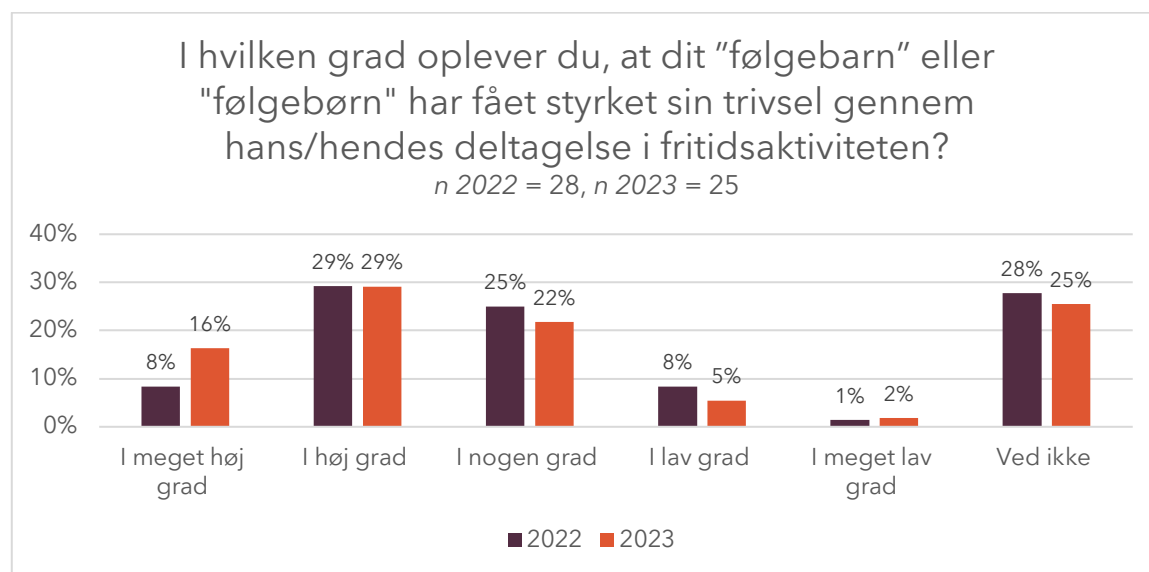
"Nårh jo... Det var en mand, der kom og hjalp mig, så jeg ikke gik alene til fodbold. Efter det jeg har gået mange gange til fodbold." – barn, 8 år

"Han [følgevennen] kom hjem, og så han fortalte om træning, og han fortalte mig meget mere om det... Han snakkede med min træner og alt det... [Han fulgte mig] sådan omkring 5-7 gange... Min far har hans nummer, hvor han så kan skrive, eller jeg nogle gange skriver til ham, hvis nu der er noget, som jeg er lidt forvirret over med det. Så det er bare at spørge ham om det." – barn, 11 år

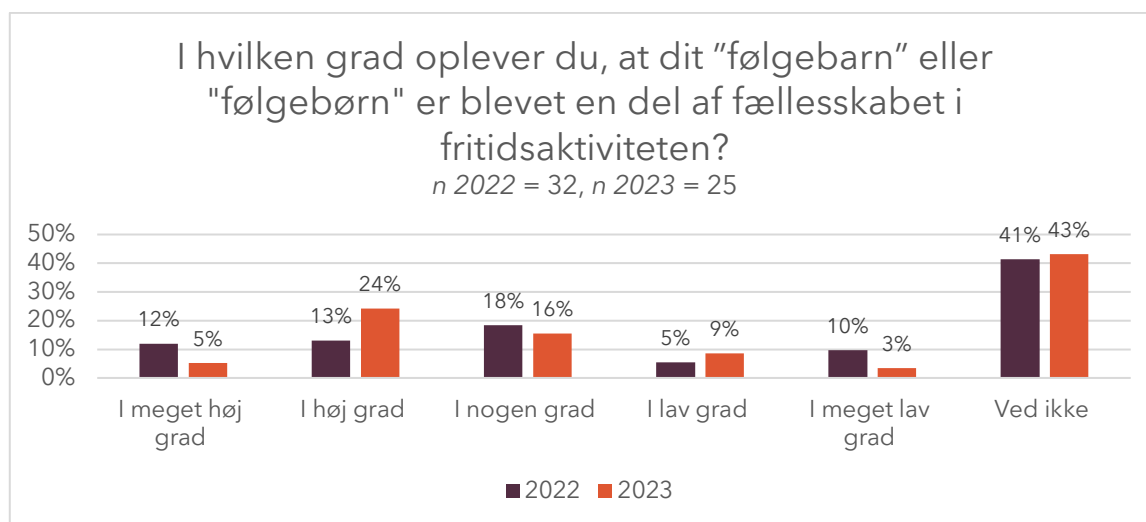
"Hvis hun ikke havde hjulpet, så ville det være svært for mig at kommunikere med andre omkring det. At udfylde papirerne, snakke med træneren, hvor klubben er. Der er mange detaljer omkring det. Det ville være svært for mig. Hun har hjulpet mig meget. Det har været en stor hjælp." - forælder til barn (med tolk)

"Han har hjulpet med at fortælle om tilmeldinger, hvordan man downloader apps'ene, tilmelder hende kampe, og hvor de er. Og andre tekniske ting, som ellers ville være svære for os (...). Og også med fritidspasset. Fordi det var første gang, vi har fået et fritidspas, så vi vidste ikke, hvad det betød. Han hjalp os med det, med at forklare det. Og også ift. at betale kontingent, købe sportsudstyr, træningstøj osv. Han rådgav os i forhold til køb og også, om der var noget, vi kunne få refunderet eller få tilskud til." - forælder til barn/ung (oversat fra engelsk)

De to gennemførte surveys blandt følgevenner viser, at hhv. 37 % (i 2022) og 45 % (i 2023) af følgevennerne oplever, at deres følgebarn "i meget høj grad" eller "i høj grad" har fået styrket sin trivsel gennem deltagelse i fritidsaktiviteten. Cirka 25 % svarer "i nogen grad", mens der tilsvarende er omkring 25 %, som svarer "ved ikke".

Andelen af følgevenner, der er i tvivl, vokser, når der spørges ind til, i hvilken grad de oplever, at deres følgebarn er blevet en del af fællesskabet i fritidsaktiviteten. Samtidig ses det, at der er forholdsvis stor spredning på følgevennernes oplevelse af, i hvor høj grad det er lykkedes for deres følgebarn at blive en del af fritidsfællesskabet:

En mulig forklaring er, at mange af følgevennerne kun følger deres følgebarn nogle få gange og dermed har svært ved at opnå indblik i, i hvor høj grad det lykkes for barnet at blive en del af fællesskabet. Samtidig er det et hovedindtryk fra de gennemførte interview med børn og forældre, at det er forskelligt, i hvilken grad de deltagende børn er blevet en integreret del af et fællesskab i forbindelse med deres fritidsaktivitet, ligesom det er forskelligt, om de ønsker det. I nogle tilfælde synes den pågældende fritidsaktivitet således primært at være lagt an på, at man mødes om selve aktiviteten, uden at der nødvendigvis medfølger et større socialt fællesskabselement – det er *"bare noget jeg går til"*, som et af børnene siger. Der kan således godt ligge et positivt udbytte af deltagelsen, uden at fællesskabsdelen nødvendigvis skal indgå som et centralt element. En af følgevennerne siger – som et yderligere eksempel herpå:

"Pigen elskede alle aktiviteter, men fik ikke specielt nogen venskaber ud af det." - følgeven til barn

I andre tilfælde har det været svært for en del af de deltagende børn at blive en integreret del af fællesskabet omkring fritidsaktiviteten, blandt andet fordi det ofte kræver deltagelse i aktiviteter, som ligger udover *"den almindelige træning"* og ofte ligger i weekender og/eller stiller højere krav om aktiv forældreunderstøttelse. En af følgevennerne forklarer f.eks.:

"Der hvor man kan se, at fællesskabet kan være et problem at deltage i, det er i realiteten, når det foregår uden for træningen. Hvis vi for eksempel tager det hold, som pigen jeg har, går på, så er det et opvisningshold. Det vil sige, at når vi rammer januar, så er der opvisning i hvert fald hver anden weekend hele foråret igennem. Og der er den resterende forældregruppe ikke så flinke til at række en hånd op og sige: 'Vi tager et ekstra barn med'. Og det er faktisk en udfordring i forhold til at være med i gruppen." - følgeven til barn

I relation til positive eksempler på effekten af deltagelse i et fritidsfællesskab fremhæver flere af de interviewede følgevenner, at indsatsen har været med til at styrke de deltagende børn, fordi de gennem fritidsaktiviteten har fået mulighed for at deltage i *et andet fællesskab* med

jævnaldrende end det klassefællesskab, de er en del af i skolen. Særligt hvis man er barn i et hjem, hvor der måske ikke ellers er så stort et overskud til at være med i aktive fritidsaktiviteter og -fællesskaber, kan dette have en stor betydning. En af følgevingerne siger f.eks.:

"[Børnene er glade, fordi de gennem fritidsaktiviteten] oplever, at der er nogle ting, de kan. Men også fordi de kan være sammen med nogle børn i andre sammenhænge. Så har man noget at fortælle: 'Jeg går til gymnastik, og derfor har jeg også noget at fortælle'. De andre børn kan måske fortælle om, at de har været på weekendtur eller i Tivoli. Så det handler også om at have noget at fortælle, at man laver - udover bare at være hjemme hos mor." - følgeven til barn

Samtidig står det klart, at det for enkelte af de interviewede børn virkelig er lykkedes dem at blive en del af et nyt fællesskab. Ét af børnene fortæller f.eks.:

"Jeg kan godt lide at spille fodbold og få nogle venner fra det hold og godt fællesskab... Jeg synes fodbold er rigtig sjovt at gå til... Efter nogle måneder snakkede jeg med klubben og sagde, at jeg ikke gad træne med mit [daværende] hold. 'Kan I ikke finde et andet hold?'. Så fandt de et andet hold, som er rigtig gode til at spille fodbold, og har et rigtig godt fællesskab sammen med en. Der er fokus på træning og at gøre sit bedste. Det kan jeg rigtig godt lide!" - barn/ung, 17 år

Som det fremgår af citatet, kan lydhørhed og opmærksomhed over for barnet i den enkelte fritidsforening også være en vigtig faktor. Det fremhæves da også af flere interviewpersoner, at en vellykket integration i fritidsfællesskaber ofte kræver en mere intensiv voksenindsats og opmærksomhed på barnet end det, som følgevingen alene kan stå for. Her kan de frivillige voksne i fritidsforeningen spille en central rolle. Som årsag til, at det er lykkedes for hendes følgebarn at blive en del af fællesskabet, skriver én af følgevingerne eksempelvis uddybende i et fritekstfelt i surveyen:

"Der tages godt hånd om barnet - fra trænere, klubben og andre spillere, der godt kan se, at barnet ikke har det helt let." - følgeven til barn

Ser man opsummerende på det oplevede udbytte for børnene i relation til de forventede effekter i indsatsens forandringsteori, står det klart, at indsatsen for en del af børnenes vedkommende er lykkedes med *"at give udsatte børn og unge oplevelser med nye relationer med jævnaldrende"* og med *"at facilitere positiv voksenstøtte og kontakt"*. Ligeledes er det lykkedes *"at give flere udsatte børn et aktivt fritidsliv"*, selvom måltallet for antallet af børn ikke er nået. Ligeledes er der positive indikationer på, at indsatsen for en betydelig del af de deltagende børns vedkommende har været en positiv faktor i relation til deres trivsel.

Omvendt kan evalueringens data ikke sige noget sikkert om, hvorvidt indsatsen også på længere sigt vil være med til at give de deltagende børn en øget chance for at indgå i en positiv livsbane (bryde med negativ social arv) eller ej, ligesom den ikke giver mulighed for at

konkludere, om indsatsen på længere sigt vil have positive trivselseffekter eller har været med til at give børnene styrkede sociale kompetencer og en øget tro på egne muligheder.

5 FREMADRETTET LÆRING

Med henblik på at styrke Red Barnets fremadrettede arbejde med brobygning mellem børn i udsatte positioner og et aktivt foreningsliv har vi i dette afsnit samlet en række af de vigtigste erfaringer og indtryk fra Plads til Alle-indsatsen. Særligt har afsnittet dermed fokus på erfaringer og indtryk, som vurderes relevante i et fremadrettet brobygningsmæssigt perspektiv.

Mere specifikt beskriver afsnittet en række af de primære *udfordringer* og *potentialer*, som evalueringen af indsatsen har afdækket. Formålet hermed er at styrke Red Barnets opmærksomhed på, hvordan lignende udfordringer og potentialer bedst vil kunne imødekommes og/eller udnyttes i fremadrettede brobygningsindsatser af sammenlignelig karakter. Desuden er det evaluators vurdering, at en række af de udfordringer, som har kendetegnet det organisatoriske setup i indsatsen, også rummer læringsmæssige potentialer i relation til en bredere vifte af fremtidige projekter, herunder andre projekter som baseres helt eller delvist på frivillige og/eller omfatter samarbejde med kommuner af forskellig størrelse.

5.1 UDFORDRINGER

Evalueringen har særligt identificeret de følgende udfordringer i indsatsen Plads til Alle, som vil være relevante at holde sig for øje ifm. igangsætning af fremtidige brobygningsindsatser:

- **Forholdet mellem kvantitet og kvalitet**

De meget ambitiøse og høje kvantitative måltal for antallet af frivillige og deltagende børn har været medvirkende til, at der særligt i den første del af indsatsens levetid er blevet brugt rigtigt mange kræfter på løbende rekruttering af flere frivillige og på henvisning til og igangsætning af nye forløb med børn, mens der i mindre grad var overskud og tid til at arbejde med kvalitetssikring og opfølgning på de enkelte forløb, herunder også til at udvikle og teste metoder til involvering af nye målgrupper mv. Projektteamet har – i erkendelse heraf – undervejs forsøgt at styrke indsatsens fokus på opgaver relateret til opfølgning, kvalitetssikring og understøttelse, men det ville have styrket projektet, hvis der havde været opsat nogle mere realistiske kvantitative måltal, og hvis forholdet mellem fokus på kvantitet og kvalitet fra start havde været bedre afbalanceret.

- **Rekruttering, fastholdelse og understøttelse af frivillige**

En del af de rekrutteringsvanskeligheder, som har kendetegnet Plads til Alle, må givetvis tilskrives kontekstuelle forhold uden for Red Barnets kontrol. Det gælder ikke mindst Covid-19-pandemien og dens eftervirkninger, som i projektperioden dels har

sat sig spor i form af en række generelle ændringer i frivilliges motivationsmønstre og interesser samt i et faldende antal ansøgere til frivillige stillinger i Danmark generelt.²

Evalueringsens data peger dog også på en række udfordringer ved det specifikke setup for frivillige i Plads til Alle, som ligeledes har medvirket til vanskelighederne med at rekruttere og understøtte de frivillige. Først og fremmest peger følgevenner, aktivitetsledere, kommunale samarbejdspartnere samt Plads til Alles projektteam på, at rollen som aktivitetsleder mange steder ikke har fungeret optimalt. Dels har det vist sig meget svært at rekruttere og fastholde et tilstrækkeligt antal frivillige i rollen, og dels har den manglende kontinuitet og de mange udskiftninger af aktivitetsledere flere steder medført mangelfuld koordinering, tab af erhvervet viden og erfaring ifm. overdragelser samt mangelfuld understøttelse af de frivillige følgevenner.

Som årsag til vanskelighederne fremhæver projektteamet blandt andet, at rollen som aktivitetsleder i Plads til Alle er krævende, fordi der er mange svære dilemmaer, der skal tages stilling til og håndteres undervejs. Samtidig har det været svært at sikre kontinuitet i rollen, når den bemandes af frivillige. En medarbejder i projektteamet siger f.eks.:

"Aktivitetslederniveauet har været sårbart. Når en aktivitetsleder stopper (...), hvordan bliver det så håndteret? Bliver der overdraget - og hvem sørger for det? Hvad skete der med den der familie? De kom ikke i gang igen. Sådan nogle ting sker. Det er også en meget stor opgave for frivillige aktivitetsledere, for det er altså nogle svære dilemmaer, de sidder med i det. Nogle familier har alle mulige udfordringer. Hvordan skal de håndtere sprogbarrierer? Hvordan skal de håndtere det, når forældrene bliver ved med at prøve at holde fast i følgevennerne, fordi de egentlig gerne vil have, at det bliver lidt mere permanent, end hvad meningen med indsatsen egentlig er? Alle sådan nogle ting. Det kræver altså en ret stor viden og kompetencer hos aktivitetslederne, for at kunne understøtte følgevennerne ordentligt." - medarbejder i Plads til Alle projektteamet

Nogle af de interviewede aktivitetsledere peger selv på, at rollen måske af nogle kan opleves som mindre attraktiv fordi den ikke involverer direkte kontakt med målgruppen af børn og unge, som man ønsker at hjælpe, og fordi der ofte er relativt lidt social kontakt til de frivillige, som man er til for at understøtte. Her kan anvendelse af lønnede lokale (deltids-)medarbejdere i aktivitetslederrollen og/eller en øget grad af løbende sekretariatsunderstøttelse tænkes som mulige løsninger i relation til fremadrettede brobygningsindsatser af lignende karakter.

Fra et kommunalt perspektiv betyder den hyppige udskiftning blandt aktivitetsledere et kontinuitetstab, som vanskeliggør samarbejdet. Denne kommunale samarbejdspartner fortæller eksempelvis:

² Se f.eks. Frivilligjob.dk (2021): *Hvor er de frivillige henne? Frivillighed på vej ud af en epidemi* og Frivilligjob.dk (2022): *Tal og erfaringer 2022*.

"Vi har ligesom skullet, ikke opfinde den dybe tallerken, men der har været en del gentagelse i at sige: 'Nu er der en ny frivillig koordinator' og jamen, så er vi ligesom på en anden rejse igen. Det har ikke ødelagt samarbejdet på nogen måde, men det gør selvfølgelig noget ved et samarbejde, når der.... Altså jeg tror i de sidste 2 år har der været 2, 3 måske endda 4 forskellige frivillige koordinators, og jeg tænker, at det er en del af gamet, når man har med frivillige at gøre, men det gør bare noget ved samarbejdet." - kommunal samarbejdspartner

I erkendelse af vanskelighederne har projektteamet særligt i anden halvdel af indsatsen fokuseret på øget sekretariatsunderstøttelse af aktivitetslederne, ligesom projektteamet har valgt at løse opgaver for eller har overtaget rollen som aktivitetsleder i enkelte kommuner, da indsatsen ellers ville være ophørt lokalt. Flere af de kommunale samarbejdspartnere giver i denne forbindelse udtryk for, at projektteamet har spillet en betydelig rolle i relation til at stabilisere samarbejdet. Om vigtigheden af kommunikationen med projektteamet fortæller denne samarbejdspartner f.eks.:

"Ellers så havde det været rigtig svært. Man kan sige, at det, der er vigtigt her, det er, at det jo er frivillige. Så det der med at have én, der er ansat i Red Barnet, der har noget styrepind på det, har været vigtigt for vores samarbejde. Ikke fordi de andre ikke er gode, men der har også været en del udskiftning på de poster, så det der med at der har været nogen, der har haft styrepinden på det, kan man sige." - kommunal samarbejdspartner

Samlet set peger dette på, at rollen som aktivitetsleder med fordel kunne have været varetaget af lønnede medarbejdere (f.eks. på deltid) i stedet for frivillige, eller alternativt at en større grad af løbende sekretariatsunderstøttelse burde have været tænkt med ind fra start.

• Lokalforeningernes rolle

Vanskelighederne med at rekruttere og fastholde frivillige samt med at sikre en god og kontinuerlig koordinering og understøttelse lokalt kan også hænge sammen med, at lokalforeningerne i flere tilfælde ikke har oplevet stort ejerskab til projektet Plads til Alle. Evalueringens interview med frivillige følgevenner og aktivitetsledere samt kommunale samarbejdspartnere understøtter, at lokalforeningen ofte ikke har spillet en betydelig rolle i den daglige drift af projektet, herunder har flere af de interviewede følgevenner og aktivitetsledere eksempelvis ikke haft kendskab til lokalforeningen endside til dens funktion i projektet.

Ifølge projektteamet kan udfordringerne hvad angår den lokale forankring i hvert fald til dels forklares ved, at frivilligkonsulenterne i lokalforeningerne sidder med forskellige indsatser og har bestyrelsesarbejdet og selve driften af lokalforeningen som deres vigtigste opgaver, hvorfor de ofte ikke har tid eller ressourcer til at engagere sig mere dybdegående i hver enkelt indsats. En fra projektteamet siger f.eks.:

"De havde simpelthen ikke ressourcerne, tror jeg. Plads til Alle er jo ikke deres eneste indsats – og så har de jo også driften af en lokalforening. Så det har kørt meget varieret de forskellige steder – og ikke synderligt godt alle steder. Man kan sige, at det virker måske som en simpel indsats, men den er jo relativt kompleks. Og du kan ikke bare forvente, at en lokalforening er supermester i det. Vi kunne måske have håbet, at de havde været mere inde over rekruttering og andre ting, men det er bare ikke noget, man kan forvente – og vi har oplevet, at lokalforeningernes HR-funktioner har været udfordrede i perioder. Samtidig har det været svært at få alle lokalforeningerne til at tage ejerskab, for det er jo bare en krævende indsats at få rekrutteret så mange frivillige og få dem onboardet og klædt på til opgaven. Det meningsfulde i indsatsen har også været svært for nogle af dem at se, hvis ikke de har et indgående kendskab til indsatsen, og hvis de ikke rigtigt har en stor rolle i det selv." - medarbejder i Plads til Alle projektteamet

Med henblik på at styrke understøttelsen af lokalforeningerne har projektteamet i Red Barnet derfor også valgt at gå ind med en større grad af sekretariatsunderstøttelse i den anden halvdel af projektperioden. Det er blandt andet sket ved at afholde løbende arbejdsgruppemøder med lokalforeningerne ude i de enkelte deltagende kommuner og ved at styrke og videreudvikle indholdet af de forskellige onboarding- og understøttelsesmaterialer.

Erfaringerne peger dermed samlet set på, at en brobygningsindsats som *Plads til Alle* kræver en mere betydelig grad af kontinuerlig koordinering og faglig understøttelse, end man realistisk kan forvente, at lokalforeninger kan løse på egen hånd.

- **Målgrupper og matchning**

Det har været en gennemgående udfordring i indsatsen, at der har været stor forskel på, hvordan de enkelte kommuner har arbejdet med henvisning af børn (og familier) til indsatsen, ligesom det flere steder har været svært at finde frem til en kontinuerligt velfungerende model for matchning af børn og frivillige følgevenner. Evalueringens data indeholder således både eksempler på kommuner, hvor henviste børn har ventet længe på at få en frivillig følgeven og eksempler på kommuner, hvor der omvendt har stået frivillige klar til at følge børn, men hvor kommunen har været tilbageholdende med eller har haft svært ved at rekruttere og henvise børn til indsatsen. Yderligere kan det være vanskeligt at afstemme antallet af hhv. børn og følgevenner, da behovet for frivilligkræfter varierer i løbet af året.

"Det er et svært projekt at organisere i forhold til kontinuerligt at have frivillige nok i forhold til mængden af børn, fordi børnene kommer i bølger. Børnene kommer, når sæsonerne starter, og så kommer der mange. Og i november, december og start januar, der kommer der nærmest ikke nogen, (...) Men det er jo typisk dér, når sæsonen starter efter sommerferien, at der virkelig er run på, så det er jo ikke en opgave, hvor du

ligesom kan være frivillig kontinuerligt. Så på den måde er det også svært at have det rette antal frivillige til det rette antal børn.” – kommunal samarbejdspartner

Hertil kommer, at det er forskelligt, hvilke målgrupper af børn, de enkelte kommuner særligt har haft fokus på at henvise samt i hvilket omfang, de henviste børn og familier har vist sig at være parate til at deltage i indsatsen.

I de mest vellykkede forløb har barriererne for barnets deltagelse i en aktiv fritidsaktivitet typisk været af ”overkommelig” karakter, forstået på den måde, at det har været muligt for den frivillige følgeven at hjælpe barnet og familien med at overvinde barriererne, ligesom det har været muligt efterfølgende at forankre indsatsen i familien – evt. med større eller mindre efterfølgende understøttelse. Imidlertid har det i en del forløb vist sig, at barnets og familiens udfordringer har været af en så omfattende eller kompleks karakter, at det ikke har været muligt at gennemføre forløbene. Vanskelighederne afspejles også i tallene for antallet af forløb, som viser, at under halvdelen af de i alt 532 afsluttede forløb er endt med, at barnet er aktivt ved afslutningen af forløbet (258).³

Målgruppen af børn og familier med mere omfattende udsathedsproblematikker har ofte oplevet mange svigt og nederlag, hvorfor der bør være en særlig opmærksomhed på, at der alene matches børn, som indsatsen og dens frivillige kan rumme. I relation til fremadrettede brobygningsindsatser vil det derfor være hensigtsmæssigt at arbejde med et styrket fokus på procedurer for screening, henvisning og matchning af børn og frivillige med henblik på at minimere antallet af afbrudte forløb.

Hertil kommer, at det har været meget forskelligt, i hvor høj grad de deltagende kommuner selv har bidraget til samarbejdet omkring indsatsen. Nogle kommuner synes at have været meget engagerede og aktive i indsatsen, mens andre kommuner har haft færre ressourcer til at engagere sig i driften af indsatsen. En af de kommunale samarbejdspartnere giver f.eks. i interview udtryk for, at den enkelte kommunes prioritering af fritidsområdet kan have betydning for, hvilke ressourcer, der er tilgængelige til at understøtte indsatsen, herunder f.eks. i relation til at screene og eventuelt vejlede familier forud for henvisning til indsatsen.

Det er på denne baggrund evaluators vurdering, at fremtidige brobygningsindsatser, der involverer kommunale samarbejdspartnere, med fordel kan styrke den indledende forventningsafstemning med de deltagende kommuner, herunder eventuelt opstille en række konkrete betingelser for aktiv deltagelse, henvisningsprocedurer og samarbejde, som den enkelte partnerskabskommune skal være indstillet på at leve op til for at kunne være med.

³ Som vist på side 2 er der samlet set igangsat 532 forløb, hvoraf barnet har været aktivt ved forløbets afslutning i 258 tilfælde. De resterende 274 er således afsluttet uden at dette er lykkedes.

5.2 POTENTIALER

Evalueringen har særligt identificeret de følgende potentialer i Plads til Alle-indsatsen, som vil være relevante at holde sig for øje ifm. igangsætning af fremtidige brobygningsindsatser:

- **Med det rette match og den rette understøttelse er indsatsstypen velfungerende**
 Evalueringens data indikerer, at indsatsstypen ofte er velfungerende, når følgende forudsætninger er på plads: a) Matchet mellem barnet/familien og den frivillige er godt – og begge parter er motiverede og parate til at indgå i indsatsen, b) den indledende forventningsafstemning og løbende opfølgning er på plads, og c) det er realistisk, at familien efter et stykke tid selv kan sørge for at barnet fortsat deltager i fritidsaktiviteten – eventuelt med en løbende understøttelse af mindre intensiv karakter. I relation til at sikre et godt match kan der særligt hentes inspiration fra den model for henvisning og opfølgning, som Københavns Kommune har anvendt i relation til Plads til Alle. Her har kommunen ansat en lang række studentermedhjælpere, som alle henvisninger går igennem til. Herefter ringer studentermedhjælperne familierne op for at tale med dem om deres udfordringer og med henblik på at sikre, at indsatsen passer til det pågældende barn og den pågældende familie. Ligeledes følger kommunens studentermedhjælpere løbende op telefonisk med familierne undervejs, ligesom der løbende er dialog mellem studentermedhjælperne og de frivillige følgevener – herunder faciliteret af adgang til fælles online platform. Ifølge én af medarbejderne i Plads til Alles projektteam har dette medvirket til, at indsatsen har været særligt velfungerende i København:

“Det gør jo bare, at vi jo nærmest altid får ‘de rigtige børn’ i København, fordi de har været igennem så god en screening. Og det gør også, at det er meget nemmere for os at finde den helt rigtige frivillige. Nogle gange er der f.eks. en specifik sprogbarriere eller et specifikt ønske til en fritidsaktivitet, og så har jeg simpelthen kunnet sige: ‘Jamen, ved du hvad? Jeg har lige præcis en frivillig, der kan ukrainsk’, eller ‘Vi har lige præcis en frivillig, der er sindssygt god til unge drenge, der skal til boksning, så det passer perfekt!’. Så vi har kunnet lave nogle virkeligt gode matches, fordi kommunen har været så tæt på familierne” - medarbejder i Plads til Alle projektteamet

Det skal dog bemærkes, at der også i Københavns Kommune har været visse udfordringer, hvad angår fastholdelsesprocenten samt antallet af børn, der er aktive ved afslutning af forløb. Ifølge den kommunale samarbejdspartner kan én af årsagerne være, at kommunen selv yder telefonisk vejledning til de familier, der vurderes at kunne ‘klare sig’ med en relativ mindre grad af understøttelse, hvilket betyder, at der er en overvægt af familier med sværere problematikker, der henvises til Plads til Alle:

“Jamen gennem foreningsmatchet [i kommunen, red.] lykkes vi med at få en del flere ind i foreningen, end vi ser ovre ved den frivillige indsats. Jeg tror, at der er rigtig mange grunde til det. Og det har som sådan ikke nødvendigvis noget med indsatsen at gøre. Men det er jo noget med, at det er nogle sværere familier (...) Og så kan man

sige, at frivillige er der for en periode. Det, at man måske har ét, to forløb og så stopper med at være frivillig gør, at der ikke bliver opbygget en erfaring hos den [frivillige, red.] i forhold til at kende foreningerne en smule bedre, at få den der personlige kontakt med nogle trænere, nogle bestyrelser, som vi kan gøre en lille smule mere in-house med vores studenter.” – kommunal samarbejdspartner

Som citatet også vidner om, opleves manglende kontinuitet og dermed erfaringsgrundlag blandt de frivillige følgevenner ligeledes at kunne have betydning for, om de henviste børn kommer godt videre til en egnet fritidsaktivitet.

- **Der er særligt potentiale for brobygning i relation til etniske minoritetsfamilier**

Baseret på evaluators gennemførte interview – herunder særligt med følgevenner, aktivitetsledere og forældre – står det tilbage som et hovedindtryk, at chancen for et vellykket forløb har været forholdsvis høj i minoritetsetniske familier, hvor der ikke har været store udfordringer af social karakter, men hvor barriererne for barnets deltagelse i en fritidsaktivitet i stedet typisk har haft karakter af sproglige barrierer og manglende forhåndskendskab til fritids- og foreningslivet i Danmark, herunder f.eks. mangel på kendskab til procedurer for indmeldelse, kontingent, lokale fritidsaktivitetsmuligheder og forventninger til nødvendigt udstyr mv. Netop disse typer af barrierer har følgevennerne ofte været i stand til at hjælpe familierne med at overvinde, ligesom det ofte er lykkedes at forankre indsatsen i familierne efterfølgende og at fastholde barnet i indsatsen.

Samtidig er det evaluators vurdering, at indsatsen potentielt kunne være lykkedes med at rekruttere og gennemføre endnu flere succesfulde forløb for børn i etniske minoritetsfamilier, hvis der var blevet udviklet specifikke informationsmaterialer på forskellige relevante sprog til forældre med etnisk minoritetsbaggrund, herunder f.eks. små videoklip med fortællerstemme på forskellige sprog eller lign. Det er således evaluators vurdering, at fremtidige brobygningsindsatser med fordel kan have øje for det potentiale, der ligger i at medtænke den minoritetsetniske målgruppe som en særlig relevant delmålgruppe for denne indsatsstype.

- **Der er potentiale i at udvikle brobygningsmodeller, som er tilpasset kommuner med forskellige lokale og kommunale forudsætninger**

Evalueringsens data indikerer, at det organisatoriske setup i Plads til Alle-indsatsen har været mere sårbar i nogle kommuner end i andre. Faktorer, der kan influere herpå, kan f.eks. være kommunens størrelse, ressourcer og prioritering af fritidsområdet, mængden af potentielle frivilligkandidater, i hvilken grad den lokale forankring er lykkedes mv.

Red Barnet kan i relation til fremadrettede brobygningsindsatser derfor overveje, om der evt. bør udvikles forskellige modeller for det organisatoriske setup i kommuner med forskellige ressourcer/størrelser og/eller i relation til lokalforeninger med forskellige grader af forudsætninger for at bidrage til indsatsen. Eksempelvis vil det

givetvis styrke brobygningsindsatser i kommuner med færre ressourcer afsat til fritidsområdet, hvis der ansættes en lønnet medarbejder til at stå for koordinering og rekruttering, da det kan skabe en højere grad af lokal forankring, stabilitet og kontinuitet i indsatsen. Omvendt kan der i kommuner med en stærkere prioritering af fritidsområdet og i større kommuner, hvor der kan tænkes at være en større gruppe af potentielle frivillige at trække på, være bedre mulighed for at forankre indsatsen i en større frivilligt baseret organisering. Dog bør der fortsat medtænkes løbende sekretariatsunderstøttelse.

- **Indsatsstypen har potentiale til at tiltrække frivillige med atypiske frivilligprofiler**
På social- og børneområdet er langt de fleste frivillige kvinder. Som Center for Frivilligt Socialt Arbejde påpeger, kan dette forhold *”bl.a. skyldes traditionelle forestillinger om, hvem der løfter omsorgsopgaver. Men hvis foreninger kan udfordre den forestilling, er der et stort potentiale i at tiltrække flere mænd - og dermed flere nye frivillige - til området”*.⁴ Netop når det gælder brobygningsindsatser til forenings- og idrætslivet, synes der at være et særligt potentiale herfor, idet der eksempelvis på idrætsområdet omvendt er betydeligt flere mænd end kvinder, som er frivillige. Det er evaluators kvalitative indtryk, at Plads til Alle formår at rekruttere frivillige med en anden køns-, alders-, og uddannelsesmæssig profil, end hvad vi typisk har set i andre, lignende indsatser, herunder er der interviewet flere mænd, flere erhvervsaktive mænd og kvinder med hjemmeboende børn samt flere uden akademiske uddannelser. I forlængelse heraf har vi set relativt færre studerende og pensionister blandt informantgruppen, end hvad vi plejer i lignende indsatser. Dette potentiale er værd at medtænke også i relation til fremtidige brobygningsindsatser på området.

⁴ ”To ud af tre frivillige på det sociale område er kvinder”, 8. marts 2022. CFSA – Center for Frivilligt Socialt Arbejde.
<https://frivillighed.dk/analyser/artikler/to-ud-af-tre-frivillige-paa-det-sociale-omraader-er-kvinder>

BILAG 1

DATAGRUNDLAG

Data er indsamlet i to runder. Første runde er gennemført i vinteren 2022/23 og anden runde i vinteren 2023/24.

I første runde er gennemført:

- 9 interview med kommunale samarbejdspartnere
- 9 interview med børn, der har haft en frivillig følgeven
- 6 interview med forældre til børnene – disse er oftest foretaget samtidig med eller i forlængelse af børneinterviewene
- 7 interview med frivillige i Plads til Alle, heraf 2 aktivitetsledere
- Spørgeskemaundersøgelse blandt frivillige i Plads til Alle. Spørgeskemaet er besvaret af 52 respondenter (svarprocent på 50 %)

I anden runde er gennemført:

- 6 opfølgende interview med kommunale samarbejdspartnere
- 8 interview med børn, der har haft en frivillig følgeven
- 8 interview med forældre til børnene foretaget enten samtidigt med eller i forlængelse af børneinterviewene
- 10 interview med frivillige i Plads til Alle, heraf 5 aktivitetsledere
- 3 interview med relevante nøglepersoner
- 1 interview med projektteamet i Plads til Alle
- Spørgeskemaundersøgelse blandt frivillige i Plads til Alle. Spørgeskemaet er besvaret af 36 respondenter (svarprocent på 47 %)
- 2 interview med barn i forbindelse med casestudie
- 2 interview med mor i forbindelse med casestudie

